

Sat Chit Anand #30 vraag 2

Wees Adam en Eva.

6 december 1987 p.m. in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Waarom is het zo zwaar te accepteren een mislukking te zijn? Ik zou eerder mijn welzijn opofferen dan toegeven dat ik gefaald heb.

Deva Vineeto, de vraag die je gesteld heb is de vraag van al die mensen die getraind zijn om egoïsten te zijn. En ongelukkigerwijs leert de hele moderne opvoeding, die op de moderne psychologie is gebaseerd, iedereen om een egoïst te zijn, sterk, gekristalliseerd.

Het idee is dat je door de opvoeding wordt klaar gemaakt voor een wereld die concurrerend is. Het is een constante strijd. Iedereen is je vijand, want iedereen is je concurrent. En tenzij je een erg sterk ego hebt, zul je geen president worden, je zult geen eerste minister worden, je zult er niet in slagen de rijkste man van de wereld te worden. Je zult een niemand blijven, aan de kant van de weg verblijvend, en de hele karavaan van concurrenten zal je voorbijgaan. Je zult onder iedereen geplet worden.

Deze vrees is in elk kind gecreëerd van zijn allereerste begin dat je erg sterk moet zijn, anders zul je verpletterd worden. Iedereen probeert op een of andere manier winnaar te zijn. Iedereen streeft om vooruit te komen, om iemand speciaal te worden. Jouw vraag is voortgekomen uit deze verkeerde lering, deze uitermate, onmenselijke leer. Je bent een slachtoffer van een verkeerde wereld, van een verkeerde cultuur, van een verkeerd opvoedingssysteem.

Je vraagt, "Waarom is het zo zwaar te accepteren een mislukking te zijn?" Het kwetst het ego; verder is er geen ander probleem.

Ik heb je over een incident verteld dat ik nooit heb vergeten en nooit zal vergeten.

In India is er elk jaar een dag uit eerbied gewijd aan slangen. Op die dag zijn er over heel India worstel wedstrijden. Mijn school was vele jarenlang de kampioen van het hele district. Dit was te wijten aan een enkele student die ieder jaar zakte voor zijn eindexamen. De school was er blij om want hij was een goede worstelaar.

Het hoofd en de leerkrachten zeiden allemaal tegen hem, "Maak je geen zorgen. Je kunt zo vaak zakken als je wilt, maar elk jaar moet je wel het kampioenschap voor de school binnenhalen. En als je het moe bent, zullen we je wel werk in de school geven. Zit niet in over je werk, ofschoon je zelfs nog geen examen hebt gehaald. We zullen iets regelen, we kunnen je een suppoost maken: je hebt dan geen examen nodig."

En hij was erg gelukkig dat hem een baan was gegarandeerd en ieder jaar was hij de held. Maar het jaar dat ik mijn eindexamen klas bereikte slaagde die man ongelukkigerwijs voor het examen. De hele school was bedroefd en vol spijt. Het hoofd riep me en zei, "Je moet iemand vinden, want tot nu toe hebben we gewonnen.

Ik zei, "Het is moeilijk om een worstelaar met zijn kwaliteiten te vinden." Hij deed niets anders dan de hele dag oefenen, van 's ochtends tot 's avonds. En de school voorzag hem van net zoveel melk als hij nodig had, want elk jaar haalde hij het kampioenschap binnen ..." Het zal erg moeilijk zijn om iemand te vinden, maar ik zal het proberen."

In mijn klas was een man, een jonge man, niet erg sterk en op geen enkele manier een worstelaar, maar een erg mooi persoon met een groot gevoel voor humor. Ik zei hem dat hij dit moest doen. Hij zei, "Ik heb nog nooit met iemand gevochten. Ik ben nooit in enige competitie geweest. Ik heb nog nooit geoefend. En de lieden die van de andere scholen komen zijn getraind."

Ik zei, "Maak je geen zorgen. Iemand moet het tenslotte doen. Op zijn ergst kun je falen."

Hij zei, "Als dat alles is, dan ben ik bereid." En wat hij deed liet grote indruk achter bij iedereen. Het zou in de halve finale beslist worden ... en omdat mijn school voortdurend kampioen was, was elke andere school bang. Ze dachten nog steeds dat vanwege onze man we uiteindelijk zouden winnen.

Dus hadden zij een professionele worstelaar meegebracht die geen student was. Ze konden geen andere manier vinden om onze man te verslaan die tien jaar lang voortdurend had gewonnen. Natuurlijk moesten ze een manier vinden. Dus hadden ze een worstelaar gezocht die niet te oud was en door hem goed te scheren bereiden ze hem perfect voor alsof hij een student was. Maar hij was een geoefende worstelaar en onze kandidaat was helemaal geen worstelaar. Hij vroeg me, "Wat wordt er verwacht dat ik doe?"

Ik zei, "Maak het leuk. Maar maak je geen zorgen." Ik had ooit een worstelaar gezien ... het dorp waar ik woonde was beroemd in de hele omgeving vanwege worstelaars. Er waren zo veel gymnastiekgelegenheden in dat kleine dorp en worstelaars kwamen gewoonlijk van buiten om te vechten met de worstelaars uit het dorp. Op een keer had ik naar een worstelaar staan kijken en was bevriend met hem geraakt. Zijn stijl was erg nieuw. Eerst ging hij rond dansen. De andere worstelaar stond in het centrum, er nogal verlegen uitziende, en hij bleef dansen. En hij had een erg mooi lichaam. Hij danste de hele ring rond. En zijn dans maakte dat de andere man zich verlegen voelde en een beetje bang ook: "Als deze man met zo'n vreugde danst, dan moet er een strategie in zijn dat mij zal verslaan." En dan sprong hij plotseling op de grond. Hij was geen erg sterke man, maar had een erg mooi lichaam, een goed geproportioneerd lichaam.

En tegen die tijd had hij de man flink bang gemaakt, door zijn dansen wat zo buiten het normale was – niemand danste ooit. Het was ook niet echt nodig want de meeste tijd won hij. Ik mocht de man erg graag. Hij verbleef gewoonlijk in een nabijgelegen tempel, dus ging ik hem bezoeken en zei, "Dit is erg mooi. Dit is zoals het gedaan moet worden. Je hebt een groot psychologisch inzicht."

Dus ik zei tegen de jongen, "Jij moet hetzelfde doen. Eerst dans je gewoon rond. Maak dat de andere kerel zich volkomen voor schut voelt staan. En wij zijn hier, want de competitie vindt plaats in onze school. Al de studenten, al de leerkrachten zullen hier zijn. We zullen klappen als je danst. We zullen lachen en je toejuichen. Dus jij danst, en maak je geen zorgen om die man. Laat hem in het midden staan, in verlegenheid gebracht, bezorgd: wat gaat er gebeuren, wat gebeurt er?"

Dus hij danste en wij klaptten en schreeuwden en juichten en die man zag er bijna verslagen uit. Niets gebeurde er. Maar de jongen die ik had gekozen was geen partij voor hem. Hij was een worstelaar en deze jongen had geen idee. Hij danste en toen sprong hij in het midden en viel plat op de grond. In het Indiase worstelen is degene die op de grond valt en met zijn rug de grond raakt verslagen en de andere man die op zijn borst zit de winnaar. Dus die jongen viel zonder te vechten eenvoudig voor hem op de grond en wij allen juichten hem toe en de man wist niet wat hij moest doen.

De jongen zei, "Ga op mijn borst zitten. Ga zitten, en wees de winnaar!" De man kon het niet over zich verkrijgen om op deze man te gaan zitten die uit zichzelf was gevallen. Hij keek in de rondte en de jongen bleef glimlachen.

En de scheidsrechter kwam en zei, "Wat wil je met je tegenstander doen?"

Hij zei, "Ik ben eenvoudig verbaasd, Wat voor soort worstelen is dit hier? – en hij zegt me dat ik moet gaan zitten. Hij beveelt het me bijna."

Ze werden beiden gelijk verklaard. En we namen de jongen op onze schouders en dansten rond. En het hoofd riep me, "Je hebt het geregeld ... tenminste om gelijk te eindigen. Ik had geen hoop dat dit mogelijk was en toen ik die jongen zag die je had gekozen dacht ik dat de trofee verloren was. Maar je hebt hem goed getraind."

Ik zei, "Ik trainde hem enkel voor het dansen. Wat hij deed was absoluut spontaan. Toen hij de situatie overzag zei hij, 'Ik zal verslagen worden. Wat heeft het voor zin om onnodig te vechten en te worden lastig gevallen. Ga gewoon liggen en rust.'"

Maar hij was een erg nederig iemand met een groot gevoel voor humor.

Jij voelt je onnodig bezorgd dat je niet kunt accepteren een mislukking te zijn. Je zegt, "Ik zou liever mijn welzijn opofferen dan toegeven dat ik gefaald heb."

Vineeto, het idee alleen al om concurrerend te zijn is egoïstisch. Het is ziek. Er is niet verkeerd in om een mislukking te zijn. Wees gewoon een totale mislukking! Doe alles wat je kunt en als er mislukking uit voortkomt, accepteer het met waardigheid. Iemand zal er falen, iemand zal winnen. Je zou niet zo gehecht moeten zijn aan je eigen ego dat je altijd moet winnen. Een enkele keer, gewoon voor de verandering, is falen niet verkeerd. Er kan net zoveel geleerd worden door te falen als door

overwinning. Je kunt egoloosheid leren, je kunt nederigheid leren, je kunt leren te accepteren wat het leven je ook brengt. En al deze dingen zullen je een volwassenheid geven. Wie maakt zich dan druk over wie de winnaar en wie de verliezer is?

Mensen zijn onnodig bezorgd dat de hele wereld toekijkt. Niemand heeft daar tijd voor. Iedereen is geïnteresseerd in zijn eigen competitie.

Na als President van Amerika te zijn gekozen keert Ronald Reagan terug naar het plaatsje waar hij opgroeide. "Ik veronderstel dat jullie mensen hier allemaal weten van de grote eer die mij verleend is?" vraagt hij een oude schoolkameraad.

"Ja," komt het antwoord.

"En wat zeggen ze er allemaal van?"

"Ze zeggen helemaal niets," antwoordt de man. "Ze lachen alleen maar."

Wat zou het? Mensen lachen eenvoudig dat deze idioot de president is geworden. In feite, kun je als je een mislukking bent de sympathie van iedereen krijgen. Maar als je winnaar bent, krijg je niet ieders sympathie.

Maar je zou het leven als een soort speelveld moeten beschouwen. Je zou moeten leren spelen. Je moet weten dat iemand de winnaar zal zijn en iemand de verliezer. En als je een nederig mens bent, zou je liever zelf falen dan de ander de overwinning te ontnemen. Misschien heb je nooit gedacht aan de mogelijkheid van het genieten van de mislukking omdat je iemand anders de kans hebt gegeven om zich om de overwinning te verheugen. Zijn overwinning hangt van jou af. Je had hem de overwinning kunnen ontnemen.

Maar al wat het vraagt is een intens bewustzijn om te denken en in te zien dat dit de enige twee mogelijkheden zijn. Vecht met je totale energie en intensiteit, maar het is niet noodzakelijk dat jij de winnaar bent. En als de ander wint, verheug je dan ook in zijn overwinning. Het was een prachtig spel. Voel je niet verslagen. Je falen is alleen dan een nederlaag als je niet je hele energie erin gestoken hebt. Als je dat doet, kun jij je mislukking waardevoller maken dan de overwinning zelf.

Deva Vineeto, je schijnt een heel ernstig iemand te zijn. Neem het leven als een spel, geniet elke kant ervan; de mislukking, de overwinning, bij het verdwalen of het juiste pad vinden, de duisternis van de nacht en het mooie ochtendglorien. Geniet beide kanten, al de mogelijkheden, en leer iets van elke ervaring die je meer volwassenheid brengt. En leer een beetje minder serieus te zijn en een beetje meer begrip te hebben. Heb een beetje meer gevoel voor humor. Speciaal voor jou, een klein verhaal

...

Drie vrouwen sterven en komen aan bij de paarlemoeren poorten waar ze worden opgewacht door de heilige Petrus, "Heb je seks vermeden op aarde?" vraagt hij de eerste dame.

"Ik heb het absoluut vermeden," antwoordt zij.

"Erg goed," zegt Petrus. "Hier is een gouden sleutel, het zal de deuren naar het paradijs openen."

Daarna keer hij zich naar de tweede vrouw en vraagt, "En wat U betreft?"

"Nou," antwoordt ze, "Half om half."

Oké," zegt Petrus. "Hier is een zilveren sleutel, het zal de deuren openen van het vagevuur."

Dan vraagt hij de derde vrouw, "Hoe zit het met u?"

"Ik?" antwoordt zij. "Ik deed alles wat je maar kunt bedenken en ook vele dingen die je niet kunt indenken!"

"Geweldig!" zegt Petrus. "Hier is de sleutel van mijn kamer, ik zal er binnen een minuut zijn."

Oké, Maneesha?

Ja, Osho.